

oprindelige Lovforslags § 1, og som nu af 6 ærede Medlemmer er foreslaaet gjenoptagen; thi der er derved givet Afkald paa al mulig systematisk eller, om jeg maa bruge det Udtryk, filosofisk Arkitektonik ved det hele Lovarbejde, og der er kun medtaget Noget, som har en plensfuld praktisk Betydning, nemlig den enkeltvise Gjengivelse af et Maleri og af et Billedhuggerarbejde, forudsat, at Gjengivelsen skeer i samme Kunstart. Der er altsaa ikke Tale om at formene en Stempelskærer at bruge et Basrelief af en udmærket Kunstner til Mønstre, hvad der i Reglen vil være ønskeligt, thi under saadanne Forhold indtræder ikke nogen virkelig og sand Konkurrence mellem de forskjellige Arbejder, som derved produceres, og med Hensyn til de Indvendinger, den ærede Ordfører har gjort imod at opretholde og gjenoptage denne Bestemmelse, troer jeg væsentlig at kunne henholde mig til den sidste ærede Tale. Naar der er lagt stor Vægt paa Vanskeligheden ved at finde Grændsen imellem en lovlig Benyttelse af et Motiv og en virkelig Kopi, skal jeg bemærke, at dette Grændsestiel ikke er mere vanskeligt at finde end Definitionen paa det i hele Loven omtalte Begreb „Kunstværker“; i de fleste Tilfælde troer jeg ikke, at Sagen vil være tvivlsom for Dem, der kan bedømme Saadant, og i alt Fald vil Loven kun da blive forbydende og straffende, hvor det ligger aldeles klart, at Arbejdet er en Kopi. Der er dernæst ogsaa lagt stor Vægt paa den Lethed, hvormed man skulde kunne omgaae Bestemmelsen i § 1, naar det hed, at Kopien skulde være udført „til Salg“; men jeg troer ikke, at det vil have den allermindeste Fare. Dersom En forærede en saadan Kopi til en Anden, og denne solgte den, saa er det vist, at det, naar der laa en længere Tid imellem, og der ikke var nogen bestemt Aftale, vilde være fuldkommen lovligt; men paa den anden Side vilde Domstolene vistnok ikke betænke sig paa at kjende Straf, hvis en Kunstner, naar der bestiltes en Kopi hos ham, erklærede, at en saadan var han efter Lovens § 1 ikke berettiget til at sælge, men at han vilde forære sin Kone den, og Vedkommende kunde da henvende sig til hende for at købe den. I det Tilfælde derimod, som den ærede Ordfører

henpegede paa, at Kunstneren, som han sagde, i en snever Bending afhændede et Arbejde, der i sin Tid maaskee er udført som Studie, og som længe har hængt paa hans Væg, vilde ingen Domstol betænke sig paa at sige, at dette var lovligt, thi Arbejdet var da ikke tilveiebragt „til Salg“; jeg troer altsaa, at der vel ligger megen Skarpsindighed i den Kasuistik, som den ærede Ordfører har benyttet, men at den egentlig ikke har nogen praktisk Betydning. Endnu mindre kan jeg erkjende det beviist, at en saadan Gjengivelse altid forudsætter en væsentlig kunstnerisk Valuta hos selve Gjengiveren, og det er allerede af den ærede sidste Tale anført, at dette i alt Fald meget uegentligt gjælder Gjengivelsen af Gipsfigurer i Marmorarbejder, der er et blot Haandværksarbejde, og det udføres ogsaa af selve Kunstneren som et saadant, thi den egentlige kunstneriske Frembringelse er væsentlig færdig, naar den hele Model er færdig. Naar Kunstneren selv udfører den sidste Haandspaalægning, kan det ganske vist give Arbejdet en forøget Værdi, navnlig i kunstnerisk Henseende, og hvor der er et tilstrækkeligt stort Publikum, der kan paa-skjønne de fine Forskjelligheder, tillige en vistnok ikke saa lidt forøget Salgs værdi; men om Thovvaldsen f. Ex. er det jo bekjendt, at han næsten aldrig med en Finger rørte ved sine Arbejders Udførelse i Marmor; det fremhæves tværtimod som en særdeles Mærkelighed ved nogle af dem, at han selv har udført baade Modellen og Marmorarbejdet. Med Hensyn til Malerkunsten vil jeg derimod indrømme, at der ganske vist hører lidt Mere end blot Kunstfærdighed, at der hører en vis kunstnerisk Dygtighed til at tilveiebringe en Kopi, som har virkelig Betydning, men jeg seer dog ikke, at det, Kopisten lægger til af sit Eget, indeholder Hjemmel til, at han tager fra den Anden, og Enhver, der i mindste Maade har færdes i saadanne Forhold, maa vistnok indrømme, at naar der skal fremkalde et originalt Kunstværk, medgaaer den større Halvdeel af Tiden og Bliden til forudgaaende Arbejder og Studier, inden Kunstneren kan begynde paa selve Maleriet. Vel er det saa, at Ideen for enkelte store Kunstnere strax staaer saa fuldt færdigt, at de uden stor Uleilighed